

Drie kenmerken van de liefde van Christus

door: L. Porret-Bolens

“Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: als de tarwekorrel niet in de aarde valt en sterft, blijft zij alleen; maar als zij sterft, draagt zij veel vrucht.”

“Voor het feest van het pascha nu heeft Jezus, die wist dat zijn uur was gekomen dat Hij uit deze wereld zou overgaan naar de Vader en die de zijnen die in de wereld waren, had liefgehad, hen liefgehad tot het einde.”

“En als Ik ben heengegaan en u plaats heb bereid, kom Ik weer en zal u tot Mij nemen, opdat ook u zult zijn waar Ik ben.”

Johannes 12:24; 13:1; 14:3

Inleiding

Geen onderwerp is zo belangrijk als dat van de liefde van Christus voor ons; nog kostbaarder is het ervan te genieten. De liefde van Christus gaat alle kennis te boven (Ef. 3:19). Drinken bij die bron is verfrissend en versterkend, zoals het voorbeeld van de gelukkige apostel laat zien. Als ons hart wordt gedrongen door de liefde van Christus, dan zal het als volgt oordelen: *‘dat als Een voor allen gestorven is, allen dan gestorven zijn’*. En Hij is voor allen gestorven, opdat zij die leven, niet meer voor zichzelf leven, maar voor Hem die voor hen is gestorven en opgewekt (2 Kor. 5:14,17).

Dat heeft gevolgen voor de praktijk. Het beste middel om aan onze verantwoordelijkheden als christenen te voldoen, is de verwerkelijking van onze voorrechten. Laten onze harten groeien in de kennis van Christus en toenemen in het genot van Zijn liefde, om in staat te zijn Hem te verheerlijken. Drie zinnen uit Efeziërs 5:25-27 maken ons duidelijk wat Christus in Zijn liefde voor ons, Zijn Gemeente heeft gedaan, wat Hij heden voor ons doet en wat Hij straks voor ons zal doen. Om deze liefde beter te laten uitkomen, halen wij die drie teksten aan:

- (1) *‘Christus heeft de Gemeente liefgehad en Zichzelf voor haar overgegeven opdat Hij haar zou heiligen’;*
- (2) *‘haar reinigend door de wassing met water door het woord’;*
- (3) *‘opdat Hij de gemeente voor Zich zou stellen, heerlijk, zonder vlek of rimpel of iets dergelijks, maar opdat zij heilig en onberispelijk zou zijn’.*

Uitgaande van de teksten boven dit stukje, willen wij drie kenmerken van de liefde van Christus in het verleden, in het heden en in de toekomst bekijken.

De liefde van Christus is groot

Het eerste kenmerk is: de liefde van Christus is *groot*. Die is zo groot, zegt het Woord, dat ze alle kennis te boven gaat (Ef. 3:19). Het wonderbare feit dat wordt uitgedrukt in de woorden: ‘Christus is voor ons gestorven’ (1 Thess. 5:10), openbaart de grootheid ervan.

De *dood* van Christus was noodzakelijk voor het volbrengen van de raadsbesluiten van God en dus ook voor ons heil. Dat wordt duidelijk gemaakt door het beeld van de graankorrel, die in de aarde valt en sterft (Joh. 12:24). Iemand heeft hierover gezegd: ‘Zijn dood is de eerste gedachte, die de Heer voor de geest komt, als de Grieken komen en Zijn waardigheid als de Zoon des mensen op de voorgrond gesteld wordt. De dood en de vloek waren de erfenis van de mens. Jezus moest die ondergaan om de mens te verlossen uit de toestand waarin hij zich bevond en hem de plaats te geven, waartoe Gods raadsbesluiten hem hadden bestemd.

De Heer was de *tweede* mens, de *laatste* Adam, maar omdat de zonde in de wereld gekomen was, moest Hij de mede-erfgenamen vrijkopen, hen reinigen, opdat zij een plaats bij Hem konden krijgen.

Christus, de Erfgenaam van alle dingen naar de raad van God, wilde niet alleen mede-erfgenamen hebben, maar Hij is van God gekomen om Zijn leven te geven als losprijs voor ons.

De mens is echter egoïstisch en wil genieten van de dingen die hij bezit; hij wil het liefst zijn leven behouden. Maar onze Heer heeft willen afdalen in de diepte van onze ellende. Hij daalde neer in de afgrond, waarin wij gezonken waren, om door Zijn volmaakte offer ons te brengen in de intieme nabijheid van de Vader en van Hemzelf.

Wat waren wij voor Hem toen Hij Zijn leven voor ons gaf? *“Want toen wij nog krachteloos waren, is Christus te rechter tijd voor goddelozen gestorven. Want ternauwernood zal iemand voor een rechtvaardige sterven; immers, voor de goede heeft misschien iemand nog wel de moed te sterven. Maar God bevestigt Zijn liefde tot ons hierin, dat Christus voor ons gestorven is toen wij nog zondaars waren”* (Rom. 5:6-8). En in wat voor vertrouwelijke omgeving zijn wij gebracht, dat Hij ons Zijn vrienden en Zijn broeders noemt (Joh. 15:13-15; 20:17-18)! Laten wij ons altijd blijven herinneren, dat wij deze zegen kunnen genieten door Zijn grote liefde (Joh. 15:13).

Hij heeft ons daarvan de herinnering nagelaten in de tijd van Zijn afwezigheid door de tekenen, die hij heeft ingesteld in de laatste nacht vóór Zijn sterven. Toen Hij die tekenen gaf, heeft Hij aan de Zijnen gedacht: *“Dit is mijn lichaam, dat voor u gegeven wordt; doet dit tot mijn gedachtenis. Evenzo de beker, na de maaltijd, zeggende: Deze beker is het nieuwe verbond in mijn bloed, dat voor u vergoten wordt”* (Luk. 22:19-20).

Het is heerlijk Christus te gedenken, Zijn liefde, Zijn offer voor ons en Zijn dood te verkondigen door deel te nemen aan brood en beker. *“Want zo dikwijls u dit brood eet en de drinkbeker drinkt, verkondigt u de dood van de Heer, totdat Hij komt”* (1 Kor. 11:26). In dit vers lijkt het woord ‘dood’ het woord ‘Heer’ uit te sluiten, maar de gelovige kent de sleutel van deze verborgenheid. Juist in Zijn dood is de liefde van de Heer voor hem gemanifesteerd in al haar grootheid. Wij zingen daar graag over. Laten onze harten daarvan zijn doordrongen en zeggen: *“Ik ben met Christus gekruisigd en ik leef niet meer, maar Christus leeft in mij; en wat ik nu leef in het vlees, leef ik door het geloof in de Zoon van God, die mij heeft liefgehad en Zichzelf voor mij heeft overgegeven”* (Gal. 2:20).

De liefde van Christus is blijvend

Nu het tweede kenmerk. *“En voor het Paasfeest, toen Jezus wist, dat zijn uur gekomen was om uit deze wereld over te gaan tot de Vader, heeft Hij de zijnen, die Hij in de wereld liefhad, liefgehad tot het einde”* (Joh. 13:1). Na het verlossingswerk is de Heer Jezus opgevaren in de hemelse heerlijkheid (Joh. 13:32). *“Wij zien Jezus, die een weinig minder dan de engelen gemaakt was vanwege het lijden van de dood met heerlijkheid en eer gekroond”* (Hebr. 2:9). Uit Hebr. 2:7-8 weten wij, dat er om zo te zeggen drie stappen zijn in de vervulling van het raadsbesluit van God ten aanzien van de Zoon des mensen. Twee stappen zijn al gerealiseerd, de derde – uitgedrukt in de woorden: *“alles hebt U onder zijn voeten onderworpen”* – zal spoedig volgen. Dat zal gebeuren als de mede-erfgenamen met Hem verenigd zullen zijn. Op dit moment vindt hun bijeenvergadering plaats en Christus verricht nu vanuit de heerlijkheid de dienst van de voetwassing voor Zijn verlost op aarde. Hiervan is Johannes 13 een beeld. In de heerlijkheid wil de Heer de Zijnen nog dienen; want Zijn liefde is blijvend en de liefde wil graag dienen.

Geliefde Heiland, wat een nederige plaats hebt U willen innemen! In oosterse landen was het wassen van de voeten slavenwerk. In die omstandigheden heeft Hij Zich diep vernederd. De linnen doek en het water in het bekken tonen dat Hij de ware Dienstknecht is, en ook wat de aard van Zijn dienst is. Het water is het beeld van het Woord, dat Hij gebruikt om ons te reinigen van de vuiligheid die wij oplopen tijdens onze wandel.

Onze gebreken, waarvoor wij overigens geen verontschuldiging hebben, verhinderen de openbaring van Zijn liefde niet. Integendeel, ze brengen Zijn liefde voor ons in werking. Hij wil dat wij genieten van de omgeving waar Hij is, in het licht van het heiligdom, waar alles heilig is; en Hij zal al het nodige doen om dat mogelijk te maken.

Hij heeft ons lief en Hij wil dat de voorwerpen van Zijn liefde zo gelukkig mogelijk zijn. En Hij doet – voor zover het van Hem afhangt – alles om dit geluk te verzekeren. Bovendien wil de Heer niet wachten totdat Zijn verlost bij Hem zijn, om hen te laten genieten van het deel dat Hij voor hen heeft verworven. De zonde, in welke gedaante ook, is de vijand van die zegen. Wij zouden nooit die zegen op aarde kunnen genieten, als wij het zouden moeten stellen zonder de dienst van onze Heiland. *“Als Ik je niet was, heb je geen deel met Mij”* (Joh. 13:8). Om van die dienst te profiteren moet ons geweten geplaatst worden onder de invloed van het Woord. Onze voeten moeten, om het gebruikte beeld te blijven hanteren, onophoudelijk in de handen van Christus zijn om ze praktisch rein te houden.

Het gevolg daarvan is een gelukkig hart in gemeenschap met Hem en met de Vader, tot wie Hij ons heeft gebracht. De ene kant van de zaak is, het deel te bezitten dat de Heer voor ons heeft verworven en de andere kant is daarvan te genieten. Het bezit ervan hangt alleen af van het werk van Christus op het kruis. Het genot ervan hangt af van het werk, dat Hij nu voor ons volbrengt. Dat toont dus duidelijk aan dat Zijn liefde blijvend is (Joh. 13:1).

De liefde van Christus is volmaakt

Dan volgt nu het derde kenmerk van de liefde van Christus. De Heer is in de heerlijkheid, in het huis van de Vader waar Hij voor de verlost een plaats heeft bereid. Daar wil Hij hen hebben en met minder is Zijn hart niet tevreden. Hij heeft waarlijk lief en Hij wil de voorwerpen van Zijn liefde zo dicht mogelijk bij Zich hebben. De Heer heeft de Zijnen op aarde achtergelaten om van Hem te getuigen. Zij zijn vreemdelingen in de wereld, zoals Hij dat was, maar hun plaats is in de hemel, waar Hij nu is. De enige keer dat de Heer Jezus Zijn wil onder woorden heeft gebracht – want Hij was gekomen om *de wil van de Vader* te volbrengen – ging het om de plaats die Hij op het oog had voor Zijn geliefden (Joh. 17:24). Maar wij weten dat die wil in volmaakte overeenstemming was met de raad en de wil van de Vader, die vele zonen in de heerlijkheid wilde hebben (Hebr. 2:10).

Christus is de eersteling en het onderpand van de oogst in de 'hemelse schuur' en spoedig zullen de verlostten, die de vrucht van Zijn dood zijn, daar voltallig aanwezig zijn. Het tarwegraan is in de aarde gevallen, is gestorven en hieruit komt een rijke oogst voort voor de eeuwigheid. De plaats is bereid en de Heer zegt: "En als Ik ben heengegaan en u plaats heb bereid, kom Ik weer en zal u tot Mij nemen, opdat ook u zult zijn waar Ik ben" (Joh. 14:3). Wij vinden hier de aankondiging van Zijn wederkomst en het doel ervan. Het ogenblik van Zijn komst is niet afhankelijk van iets dat nog op aarde moet gebeuren. Hij komt om de verlostten te halen en in Zijn tegenwoordigheid te brengen. Wat een gelukkige hoop. Het laat de volmaaktheid van de liefde van Christus zien.

Welke reden geeft Hij op voor deze gebeurtenis? Komt Hij om de Zijnen te verlossen van hun kwalen en moeilijkheden, van alles wat te maken heeft met hun aanwezigheid op aarde in een zwak lichaam, waarin de zonde nog woont? Dat zal allemaal in volmaaktheid plaatsvinden, maar de Heer geeft een *andere* reden op om Zijn belofte te vervullen: "...opdat ook u zult zijn waar Ik ben" (Joh. 14:3). Dat openbaart ons de volmaaktheid van de liefde van Christus voor ons. Dan zal Zijn hart voldaan zijn. "Hij zal zwijgen in zijn liefde" (Zef. 3:17).

De liefde van Christus duurt eeuwig, want Hij is Dienaar voor altijd naar het beeld van de Hebreeuwse slaaf (Ex. 21:2-6). Lukas 12:37 spreekt daarvan op treffende wijze.

Onze reactie op de liefde van Christus

Nu de andere kant van ons onderwerp, namelijk onze liefde tot Hem, die spontaan voortkomt uit het genot van Zijn liefde voor ons. Hoe kunnen wij onze liefde betuigen jegens Hem, die ons zozeer en zo teer heeft liefgehad, die ons heeft liefgehad tot het einde? Zullen wij medelijden hebben met onszelf vanwege Zijn afwezigheid? Zeker niet.

"Als u Mij liefhebt, bewaart mijn geboden" (Joh. 14:15). Door gehoorzaamheid toont men zijn liefde voor de Heer Jezus. "Dit is mijn gebod, dat u elkaar

liefhebt zoals Ik u heb liefgehad" (Joh. 15:12). Dit gebod lijkt alle andere te overtreffen, want de vervulling hiervan is de waarborg van het volbrengen van alle andere geboden. De liefde van Christus voor ons is niet alleen de *bron* van onze liefde tot Hem en tot onze broeders en zusters, maar is ook het *voorbeeld* en de *maat* ervan: "...dat u elkaar liefhebt zoals Ik u heb liefgehad".

Hoe vaak vergeten we dat wanneer het gaat om onze liefde tot onze medegelovigen. Wij moeten ons daarover verootmoedigen. Hoe weinig lijkt onze liefde op die van Christus. De gebreken van onze broeders, hun ongelijk of hun vermeende ongelijk ten opzichte van ons, hebben dikwijls verkoeling van de liefde tot gevolg. Ja, het richt ons op *onzelf* in plaats van ons te richten op de liefde van Christus (vgl. Joh. 13:13-17). Wij worden opgeroepen dezelfde dienst uit te oefenen, die de Heer ten opzichte van ons uitoefent. Hoe doen wij dat? Allereerst wassen wij elkaar de voeten door het gebed. De dienst moet altijd op de knieën beginnen. Dan zal de Heer ons misschien gebruiken om namens Hem een boodschap te gaan brengen aan degene die het onderwerp was van onze voorbede. Dan zal het resultaat heerlijk zijn voor eenieder. "Als u deze dingen weet, gelukkig bent u als u ze doet" (Joh. 13:17). Hoe gezegend zal deze dienst zijn als wij in gemeenschap met de Heer leven.

"Ik kom spoedig". Wij kunnen erop rekenen. Zijn belofte is zeker: "Ja, Ik kom spoedig" (Openb. 22:12, 20). Hij bevestigt het niet alleen, maar zegt erbij: "spoedig". Laat in ons hart ook het antwoord klinken: "Amen, kom, Heer Jezus!" Dat behaagt het hart van de Heer, als de liefde van Christus bij ons een antwoord vindt in onze liefde tot Hem. Wij verlangen soms naar de komst van de Heer om ons te verlossen van moeilijkheden, problemen, beproevingen of van iets waar we bang voor zijn; dan is het verlangen vermengd met egoïsme en lijkt niet veel op de wens van Christus.

Laten wij Hem verwachten met liefde, met omgorde lendenen en brandende lampen (Luk. 12:35), en laten wij zo enigszins beantwoorden aan Zijn grote liefde die alle kennis te boven gaat.

Oorsprong: Le Messenger Évangélique 1910-381

Titel: Trois caractères de l'amour de Christ